

11. שירת-עֶרֶשׁ

בנעימות נעימה עממית

I ב - ליל מנו-חה ודו-מ-יה ל- אור ה- לב-נה ה- ופה-
 II מ-עשה ב- מ- לך יש-ך - אל ש- פ- שא - לו בת מ-

פ-יה, ל- שיר-הת א-מה ה- ר-חמ-נ-י-ה, נו-מה, נו-מה, בני!
 ל-כים, ו-ן - נ-טעו ל-הם - פ-רם ה-מה, נו-מה, נו-מה, בני!

III ו - ב - ב - פ - רם עץ ע-בות, ו-ה-עץ ו-פה ע-

נה, ו-י-ב-ע-נה קו-ס-ת-רים, נו-מה, נו-מה, בני!

IV ובקן צפור נעלסה, ולצפור נפסיר-כסה, ובכנפיה נוצה רפה, נומה,
 נומה, בני!

V בנוצה זו מלאו כר, ואת הכר חפו משוי, ורפרו בו ערוסה, נומה,
 נומה, בני!

VI והערוסה פלה זחב, ובערסה בן-מלכים, בן-מלכים, אתה בני,
 נומה, נומה, בני!

VII בבן-מלכים תנוח לך, וכרובר-שלום משמים פורשים עליה כנפים,
 נומה, נומה, בני!

VIII בליל מנוחה ודומיה, לאור הלכנה הופחפיה לשירת אמה הרחמניה,
 נומה, נומה, בני!

12. שיר עֶרֶשׁ

בנעימות נעימה עממית

I נו-מה פ-רה, בני מ-חמ-די, ער-שף פי א-ני-ע,
 II רא-שית א-גיד לה, מ-חמ-די, ע-ברי מי ה-פ-ה,
 III פ-א-נ-שנים עת פ-א-אה, לא מ-בני ע-מ-ני,
 IV מ-ג-הו-פי ה-גא-יו-נים, א-לא אל פ-ת-תה,
 V בן עם מך-דה כל-תי ת-שף, אמ-לל אף פ-מז-הו,
 VI אל ת-נ-אש, בני מ-חמ-די, אם ע-מה ב-גו-לה,
 VII ק-נה, ק-נה, פי עוד תז-רח ש-מש אד-קה ל-ני.
 VIII ת-מיד תז-פר, פי עוד ל-ני א-רץ פ-מך-ת-קים,

פ. א. פ. ב.

I מ-ת-ני-ה-ה-ע-תי-דים שיר-חות לה א-בני-ע. פי-ע.
 II ש-מה נ-עוד לך יש-ך-אל, ג-זע מך-אב-ת-ה. ת-ה.
 III אל ת-פ-לם אם ל-ה-ך-פוח ש-מה אז נ-ת-ני. ת-ני.
 IV ז-רע ק-דש פון עם עו-לם, ה-גד ל-מו, א-תה, א-תה.
 V זאת תפ-אך-תו פי עוד ק-ים תי-ה - פי-הו! פי-הו!
 VI אם ע-ך-פל פ-סה ש-מיו ה-שף לו נ-א-פ-לה. פ-לה.
 VII פי מ-ת-נים טו-בה תק-נה, ת-חזיק רי-ת-פ-ני. ג-ני.
 VIII פי א-לי-ה כל איש ע-ברי ו-ערג מ-מ-צמ-קים. צמ-קים.

IX אל בתי-איון רגשותיה תקדיש נא בתוים, אל אדמתיה, אל הרקיה
 תשא נא עינים.

X אדיר תפצי פי את עמה תאהב אז כמותי; אם רק תאהב אז נכעתי
 תבין את הגיוני.

XI עוד לי רבות, בני מתמדי, עתה לך הברז, אף נראתי פי מנוחה
 עתה רק אפריע.

XII טרם תדע עמל, האנה, תערב לך התנומה, רב לי הצד לך עתידות,
 נומה, נומה, נומה! ...